

Україна
Донецький окружний адміністративний суд
У Х В А Л А
про повернення позовної заяви

08 листопада 2021 р.

Справа №200/13662/21

приміщення суду за адресою: 84122, м.Слов'янськ, вул. Добровольського, 1

Суддя Донецького окружного адміністративного суду Зінченко О.В., ознайомившись з матеріалами позовної заяви Дигая В'ячеслава Анатолійовича до Головного управління Пенсійного фонду України в Донецькій області про визнання протиправними дій, скасування рішення та зобов'язання вчинити певні дії,-

В С Т А Н О В И В:

18 жовтня 2021 року до Донецького окружного адміністративного суду звернувся Дигай В'ячеслав Анатолійович із позовною заявою до Головного управління Пенсійного фонду України в Донецькій області, в якій просить суд:

- визнати протиправними дії Головного управління Пенсійного фонду України в Донецькій області в частині не зарахування періоду навчання в СПТУ № 88 з 01.09.1987 року по 29.11.1987 року та з 12.01.1990 року по 28.06.1990 року, періоду проходження військової строкової служби з 17.11.1987 року по 21.12.1989 року, періоду роботи з 13.08.1990 року по 19.11.1990 року, з 20.11.1990 року по 21.12.1989 року, періоду роботи з 22.01.1991 року по 30.06.1991 року, 22.07.1991 року по 09.09.1991 року, з 10.03.1992 по 07.07. 1992 року, 27.10.1992 року по 27.02.1994 року, з 03.01.1995 року по 26.02.1995 року, з 23.01.1996 року по 16.03.1996 року, з 23.07.1997 року по 16.02.1998 року включно при переведенні Дигая В'ячеслава Анатолійовича з пенсії по інвалідності на пенсію за віком на пільгових умовах згідно до норм пункту «б» ст. 13 Закону України «Про пенсійне забезпечення»;

- скасувати рішення Бахмутсько - Лиманського об'єднаного Управління Пенсійного фонду України Донецької області № 119 про відмову в переведенні з пенсії по інвалідності на пенсію за віком на пільгових умовах щодо не зарахування періоду навчання в СПТУ № 88 з періоду навчання в СПТУ № 88 з 01.09.1987 року по 29.11.1987 року та з 12.01.1990 року по 28.06.1990 року, періоду проходження військової строкової служби з 17.11.1987 року по 21.12.1989 року, періоду роботи з 13.08.1990 року по 19.11.1990 року, з 20.11.1990 року по 21.12.1989 року, періоду роботи з 22.01.1991 року по 30.06.1991 року, 22.07.1991 року по 09.09.1991 року, з 10.03.1992 по 07.07. 1992 року, 27.10.1992 року по 27.02.1994 року, з 03.01.1995 року по 26.02.1995 року, з 23.01.1996 року по 16.03.1996 року, з 23.07.1997 року по 16.02.1998 року включно при переведенні Дигая В'ячеслава Анатолійовича з пенсії по інвалідності на пенсію за віком на пільгових умовах згідно до норм пункту «б» ст. 13 Закону України «Про пенсійне забезпечення»;

- зобов'язати Головне управління Пенсійного фонду України в Донецькій області зарахувати до загального та пільгового стажу Дигаю В'ячеславу Анатолійовичу, 15.10.1969 року народження періоду навчання в СПТУ № 88 з 01.09.1987 року по 29.11.1987 року та з 12.01.1990 року по 28.06.1990 року згідно до частини 1 статті 38 Закону України «Про професійно-технічну освіту», періоду проходження військової строкової служби з 17.11.1987

*306*5002823*1*2*

року по 21.12.1989 року згідно з абз. 1 ч. 1 ст. 2 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», періоду роботи з 13.08.1990 року по 19.11.1990 року, з 20.11.1990 року по 21.12.1989 року, періоду роботи з 22.01.1991 року по 30.06.1991 року, 22.07.1991 року по 09.09.2021 року, з 10.03.1992 по 07.07. 1992 року, 27.10.1992 року по 27.02.1994 року, з 03.01.1995 року по 26.02.1995 року, з 23.01.1996 року по 16.03.1996 року, з 23.07.1997 року по 16.02.1998 року відповідно до пункту «а» статті 13 Закону України «Про пенсійне забезпечення», періоду перебування позивача на інвалідності у зв'язку з професійним захворюванням з 17.11.2014 року по 17.11.2015 року та з 09.12.2015 року по 09.12.2017 року та з 31.01.2018 року по 31.01.2020 року відповідно до абзацу четвертого частини 1 статті 24 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» та згідно статті 8 Закону України «Про підвищення престижності шахтарської праці»;

- зобов'язати Головне управління Пенсійного фонду України в Донецькій області повторно розглянути заяву Дигая В'ячеслава Анатолійовича, 15.10.1969 року народження за № 1767 від 11.02.2020 року при переведенні позивача з пенсії по інвалідності на пенсію за віком на пільгових умовах згідно до норм пункту «б» ст. 13 Закону України «Про пенсійне забезпечення» періоду навчання в СПТУ № 88 з 01.09.1987 року по 29.11.1987 року та з 12.01.1990 року по 28.06.1990 року згідно до частини 1 статті 38 Закону України «Про професійно-технічну освіту», періоду проходження військової строкової служби з 17.11.1987 року по 21.12.1989 року згідно з абз. 1 ч. 1 ст. 2 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», періоду роботи з 13.08.1990 року по 19.11.1990 року, з 20.11.1990 року по 21.12.1989 року, періоду роботи з 22.01.1991 року по 30.06.1991 року, 22.07.1991 року по 09.09.2021 року, з 10.03.1992 по 07.07. 1992 року, 27.10.1992 року по 27.02.1994 року, з 03.01.1995 року по 26.02.1995 року, з 23.01.1996 року по 16.03.1996 року, з 23.07.1997 року по 16.02.1998 року відповідно до пункту «а» статті 13 Закону України «Про пенсійне забезпечення», періоду перебування позивача на інвалідності у зв'язку з професійним захворюванням з 17.11.2014 року по 17.11.2015 року та з 09.12.2015 року по 09.12.2017 року та з 31.01.2018 року по 31.01.2020 року відповідно до абзацу четвертого частини 1 статті 24 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» та згідно статті 8 Закону України «Про підвищення престижності шахтарської праці».

Ухвалою суду від 23 жовтня 2021 року позовну заяву Дигая В'ячеслава Анатолійовича до Головного управління Пенсійного фонду України в Донецькій області про визнання протиправними дій, скасування рішення та зобов'язання вчинити певні дії залишено без руху, встановлено особі, яка звернулася із позовною заявою, десятиденний строк від дня вручення копії цієї ухвали для усунення недоліків позовної заяви, шляхом надання доказів сплати судового збору (оригінал квитанції) у розмірі 908,00 гривень або доказів на підтвердження неможливості його сплати, а також заяву про поновлення строку звернення до адміністративного суду із зазначенням інших підстав для поновлення строку.

Вказаною ухвалою судом визнано неповажною підставу для поновлення строків звернення до адміністративного суду вказану позивачем у позові, зокрема, що про своє порушене право він дізнався лише у серпні 2021 року, коли він отримав спірне рішення № 119 від 19.02.2020 на свій запит, оскільки про порушення своїх прав позивач мав дізнатися по завершенню десятиденного строку після поданої ним заяви (11.02.2020) до пенсійного органу.

03 листопада 2021 року позивачем надано оригінал квитанції про сплату судового збору та заяву про поновлення строку звернення до суду, в якій просив поновити строк звернення до суду, в обґрунтування якої зазначив, що постановою Кабінету Міністрів України починаючи з 12.03.2020 року на території України запроваджений карантин з метою запобігання поширення коронавірусу COVID-19, дію якого подовжено до 01 січня 2022 року. Законом України №530-IX від 17.03.2020 року «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, направлених на попередження виникнення та розповсюдження коронавірусної хвороби (COVID-19)» карантин визнано форс-мажорною обставиною. З

огляду на повідомлене, позивач просить поновити йому строк звернення до суду на підставі форс-мажорних обставин.

Вирішуючи питання дотримання позивачем строку звернення до адміністративного суду та виконання ухвали про залишення позовної заяви без руху, суд зазначає наступне.

Частинами першою-другою статті 122 КАС України, визначено, що позов може бути подано в межах строку звернення до адміністративного суду, встановленого цим Кодексом або іншими законами.

Для звернення до адміністративного суду за захистом прав, свобод та інтересів особи встановлюється шестимісячний строк, який, якщо не встановлено інше, обчислюється з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів.

Позивач звернувся до відповідача із заявою про переведення його з пенсії по інвалідності на пенсію за віком на пільгових умовах 11.02.2020, спірне рішення про відмову в призначенні пенсії за віком на пільгових умовах прийнято 19.02.2020, тобто означене рішення прийнято у межах десятиденного строку з моменту звернення особи до пенсійного органу.

Позивач у встановлений законодавством - шестимісячний строк до суду з позовом не звернувся, а звернувся до суду лише у жовтні 2021 року.

Пунктом 3 розділу VI Прикінцевих положень КАС України під час дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), суд за заявою учасників справи та осіб, які не брали участі у справі, якщо суд вирішив питання про їхні права, інтереси та (або) обов'язки (у разі наявності у них права на вчинення відповідних процесуальних дій, передбачених цим Кодексом), поновлює процесуальні строки, встановлені нормами цього Кодексу, якщо визнає причини їх пропуску поважними і такими, що зумовлені обмеженнями, впровадженими у зв'язку з карантинном. Суд може поновити відповідний строк як до, так і після його закінчення.

Отже, посилання лише на карантинні заходи не є безумовною підставою для поновлення строку звернення до суду, оскільки розглядувана позовна заява подана за наявності тих самих обставин (ведення карантинних заходів), що не стали наразі перешкодою для звернення до суду, однак вже після спливу строку звернення до суду.

У поданій заяві про поновлення строку звернення до адміністративного суду позивачем не наведено причин, які унеможливили звернення позивача з даним позовом до суду у межах встановлених нормами КАС України строків звернення.

При цьому, доказів наявності обставин, які були об'єктивно непереборними, не залежали від волевиявлення позивача та пов'язані з дійсними істотними перешкодами чи труднощами для своєчасного звернення до суду з цим позовом позивач суду також не надав.

Так, рішенням Конституційного Суду України № 17-рп/2011 від 13 грудня 2011 року визначено, що держава може встановленням відповідних процесуальних строків, обмежувати строк звернення до суду, що не впливає на зміст та обсяг конституційного права на судовий захист і доступ до правосуддя.

Суд звертає увагу на те, що законодавче закріплення строків звернення з адміністративним позовом до суду є гарантією стабільності публічно - правових відносин, призначенням якої є забезпечення своєчасної реалізації права на звернення до суду, забезпечення стабільної діяльності суб'єктів владних повноважень при здійсненні управлінських функцій, дисциплінування учасників адміністративного судочинства.

Поважними причинами слід розуміти лише ті обставини, які були чи об'єктивно є непереборними, тобто не залежать від волевиявлення особи, що звернулася із адміністративним позовом, пов'язані з дійсно істотними обставинами, перешкодами чи труднощами, що унеможливили своєчасне звернення до суду. Такі обставини мають бути підтвержені відповідними та належними доказами.

Питання поважності причин пропуску строку звернення до суду є оціночним та

залежить від доказів, якими підтверджуються обставини та підстави такого пропуску.

Причина пропуску строку звернення до суду може вважатися поважною, якщо вона відповідає одночасно усім таким умовам: 1) це обставина або кілька обставин, яка безпосередньо унеможливує або ускладнює можливість вчинення процесуальних дій у визначений законом строк; 2) це обставина, яка виникла об'єктивно, незалежно від волі особи, яка пропустила строк; 3) ця причина виникла протягом строку, який пропущено; 4) ця обставина підтверджується належними і допустимими засобами доказування.

Тобто, поважними причинами можуть визнаватися лише такі обставини, які є об'єктивно непереборними, не залежать від волевиявлення особи, що звернулась з адміністративним позовом, пов'язані з дійсно істотними перешкодами чи труднощами для своєчасного вчинення процесуальних дій та підтвержені належним чином.

Отже, поновленню підлягають лише порушені з поважних причин процесуальні строки, встановлені законом.

Інститут строків у адміністративному процесі стимулює суд і учасників адміністративного процесу добросовісно ставитися до виконання своїх обов'язків. Строки звернення до адміністративного суду з позовом обмежують час, протягом якого такі правовідносини вважаються спірними. Після їх завершення, якщо ніхто не звернувся до суду за вирішенням спору, відносини стають стабільними.

Частиною другою статті 6 КАС України передбачено, що суд застосовує принцип верховенства права з урахуванням судової практики Європейського суду з прав людини.

Закон України "Про судоустрій і статус суддів" встановлює, що правосуддя в Україні функціонує на засадах верховенства права відповідно до європейських стандартів та спрямоване на забезпечення права кожного на справедливий суд.

Відповідно до статті 17 Закону України "Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини" суди застосовують як джерело права при розгляді справ положення Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та протоколів до неї, а також практику Європейського суду з прав людини та Європейської комісії з прав людини.

У пункті 45 рішення Європейського суду з прав людини Перез де Рада Каванілес проти Іспанії, зазначено про те, що процесуальні строки (строки позовної давності) є обов'язковими для дотримання; правила регулювання строків для подання скарги, безумовно, мають на меті забезпечення належного відправлення правосуддя і дотримання принципу юридичної визначеності; зацікавлені особи повинні розраховувати на те, що ці правила будуть застосовані (AFFAIRE PÍREZ DE RADA CAVANILLES c. ESPAGNE № 116/1997/900/1112).

Відтак, зважаючи на тривалість строку, який пропущено, поведінку позивача, яка передувала зверненню до суду з даним позовом, та враховуючи, що позивач протягом вказаного періоду отримував щомісячні пенсійні виплати, хоча і в меншому розмірі, а отже мав дізнатись про порушення своїх прав, на думку суду, вказані у заяві підстави пропуску строку звернення до суду з даним позовом не є поважними.

Згідно з положеннями частини другої статті 123 КАС України, якщо заяву не буде подано особою в зазначений строк або вказані нею підстави для поновлення строку звернення до адміністративного суду будуть визнані неповажними, суд повертає позовну заяву.

Відповідно до пункту 9 частини четвертої статті 169 КАС України позовна заява повертається позивачеві у випадках, передбачених частиною другою статті 123 КАС України.

Зважаючи на те, що з позовними вимогами позивач звернувся до суду поза межами встановленого статтею 122 КАС України строками, а зазначені у заяві від 29.10.2021 року підстави для поновлення строку звернення до суду не дають підстав для визнання їх поважними, тому заяву позивача про поновлення пропущеного строку звернення до суду слід

залишити без задоволення, а позовну заяву повернути позивачу.

Керуючись статтями 122, 123, 169, 248, 256 Кодексу адміністративного судочинства України, суддя,

УХВАЛИВ:

Позовну заяву Дигая В'ячеслава Анатолійовича до Головного управління Пенсійного фонду України в Донецькій області про визнання протиправними дій, скасування рішення та зобов'язання вчинити певні дії, - повернути позивачу.

Копію ухвали про повернення позовної заяви не пізніше наступного дня після її постановлення надіслати особі, яка її подала.

Повернення позовної заяви не позбавляє права повторного звернення до адміністративного суду в порядку, встановленому законом.

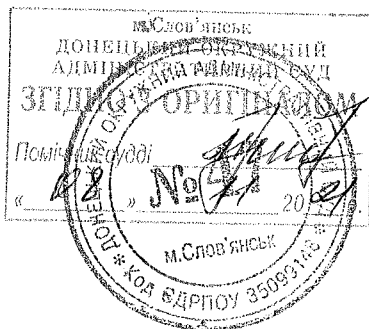
Ухвала суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

Апеляційна скарга на ухвалу суду подається протягом п'ятнадцяти днів з дня його проголошення, відповідно до статті 295 КАС України.

Згідно приписів статті 297 КАС України, апеляційна скарга подається безпосередньо до суду апеляційної інстанції.

Ухвала складена та підписана 08 листопада 2021 року.

Суддя

О.В. Зінченко

*306*5002823*1*2*

